Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Clima Speranța

Dosarul nr. 2a-2757/25 (2-24022560-02-2a-30072025)

D E C I Z I E

3 decembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul: Arhip Valeriu
Judecătorii: Corlăteanu Diana și Ghedrovici Nicolae
Grefier: Goncear Violeta

examinând în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de Frunză Adela împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 6 mai 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Moldovagaz" către Frunză Adela cu privire la încasarea datoriei pentru livrarea gazelor naturale și a cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 23 februarie 2024, SA „Moldovagaz" a depus cerere de chemare în judecată către Frunză Adela cu privire la încasarea datoriei pentru livrarea gazelor naturale și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată SA „Moldovagaz" a invocat că, la data de 28 ianuarie 2021 între SA „Moldovagaz" și Frunză Adela a fost încheiat contract de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 3100177, conform căruia SA „Moldovagaz", în calitate de furnizor, s-a obligat să furnizeze gaze naturale la locul de consum amplasat în mun. Chișinău str. Vlad Țepeș **********.

Potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, proprietar al bunului imobil sus citat fiind Frunză Adela.

La locul de consum din speță au fost furnizate gaze naturale și totodată pârâta a acumulat o datorie în mărime de 12 993,32 lei, pentru gaze naturale consumate în perioada ianuarie 2022-ianuarie 2024.

Existența datoriei și cuantumul acesteia se confirmă prin factura de plată. Potrivit pct. 10 lit. a) din Contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic, consumatorul casnic are obligația de a achita integral consumul de gaze naturale în termenul indicat în factură.

La 14 noiembrie 2023, SA „Moldovagaz" a expediat în adresa pârâtului prin scrisoare recomandată pretenția de încasare a datoriei nr. 05/2-3622, însă ultima a ignorat solicitările reclamantului.

În temeiul art. 81 din Legea cu privire la gazele naturale nr. 108/2016, pct. 66 (2) al Regulamentului privind furnizarea gazelor naturale, art. art. 774 al. (1), 858 al. (1) și al. (2), 912 al. (1) din Cod civil, SA „Moldovagaz" solicită încasarea din contul lui Frunză Adela a datoriei pentru consumul de gaze naturale în mărime de 12 993,32 lei și a cheltuielilor de judecată, inclusiv pentru taxa de stat în sumă de 569,69 lei.

La 31 octombrie 2024, reprezentantul SA „Moldovagaz", Ghenadie Vartic a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea de la pârâtă a taxei de timbru în sumă de 200 lei, prin prisma Hotărârii Curții Constituționale nr. 20 din 26 septembrie 2024.

Totodată, la 26 noiembrie 2024, SA „Moldovagaz" a depus cerere de concretizare a pretențiilor, în care a indicat că până la situația din 20 noiembrie 2024 pârâta nu a întreprins careva măsuri întru stingerea datoriei, efectuând doar achitări parțiale, iar datoria s-a majorat cu 2 820,51 lei. Astfel, la data de 20 noiembrie 2024 suma totală a datoriei pentru consumul gazelor naturale constituie 15 813,83 lei. Or, pentru majorarea pretențiilor din acțiune, reclamantul a achitat suplimentar taxa de stat în mărime de 112,82 lei (f.d.42).

La data de 05 mai 2025 pârâta Frunză Adela a depus cerere de anexare a extrasului din contul bancar, prin care se confirmă achitarea sumei de 12 993,32 lei în contul datoriei pentru consumul de gaze naturale față de SA „Moldovagaz".

În ședința de judecată a instanței de fond, reprezentantul SA „Moldovagaz", Vartic Ghenadie a solicitat încasarea datoriei restante pentru consumul de gaze naturale în sumă de 2 820,51 lei, formată până în noiembrie 2024 și a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în sumă de 682,51 lei (569,69 lei +112,82 lei) și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 6 mai 2025, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldovagaz".

S-a încasat de la Frunză Adela (IDNP *****, a.n. *****) în beneficiul SA „Moldovagaz" (c/f 1003600005148) suma de 2 820,51 lei cu titlu de datorie pentru consumul de gaze naturale, formată până în noiembrie 2024, la locul de consum din mun. Chișinău str. Vlad Țepeș *****, precum și cheltuielile de judecată pentru

taxa de stat în sumă de 682,51 lei și 200 lei pentru taxa de timbru achitate de reclamant la înaintarea acțiunii inițiale, inclusiv a cererii de concretizare a pretențiilor, iar în total suma de 3703,02 (trei mii șapte sute trei,02) lei.

Solicitarea apelantei:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 13 mai 2025, Frunză Adela a depus apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 6 mai 2025, solicitând admiterea cererii de apel și casarea hotărârii instanței de fond.

Argumentele apelului:

În motivarea cererii de apel, Frunză Adela a invocat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond.

Relevă că acțiunea a fost intentată de SA „Moldovagaz" la data de 23 februarie 2024, prin care s-a solicitat încasarea unei pretinse datorii pentru gaze naturale în sumă totală de 12.993,32 lei, aferentă perioadei ianuarie 2022 – ianuarie 2024.

A mai indicat că anterior, prin pretenția extrajudiciară nr. 05/2-3622 din 14 noiembrie 2023, SA „Moldovagaz" ar fi solicitat de la apelantă suma de 8.172,57 lei.

Apelanta susține că această pretenție nu i-a fost adusă la cunoștință, întrucât a fost expediată la o adresă incorectă, respectiv str. V.I. Korolenko 10/33, unde aceasta nu a locuit niciodată, fapt confirmat prin avizul poștal din 6 decembrie 2023. De asemenea, un alt aviz a fost expediat la adresa corectă - str. Vlad Țepeș *****, însă nici acesta nu a fost recepționat, ceea ce, în opinia apelantei, demonstrează că nu a cunoscut despre existența pretenției de 8.172,57 lei, iar procedura extrajudiciară nu a fost respectată

Totodată, apelanta evidențiază că suma solicitată prin pretenția extrajudiciară, 8.172,57 lei, nu corespunde cu suma cerută ulterior în instanță, 12.993,32 lei, ceea ce denotă lipsa identității dintre pretenția prealabilă și cererea de chemare în judecată. Această diferență, în opinia sa, face imposibilă considerarea procedurii extrajudiciare ca fiind legal îndeplinită.

În continuare, apelanta invocă faptul că prin cererea de concretizare depusă la 26 noiembrie 2024, intimata a indicat o majorare a datoriei cu încă 2.820,51 lei, astfel încât pretinsa datorie totală ar fi ajuns la 15.813,83 lei (12.993,32 lei + 2.820,51 lei). Apelanta susține că pentru suma de 2.820,51 lei nu a existat nicio pretenție extrajudiciară, iar instanța de fond a admis încasarea acestei sume fără ca ea să fi fost notificată în prealabil, cu încălcarea art. 170 Cod de procedură civilă.

Apelanta mai arată că intimata nu a prezentat dovezi pertinente privind existența reală a datoriei la data intentării acțiunii, contrar art. 118 Cod de

procedură civilă, iar instanța de fond a preluat necritic afirmațiile reclamantei. De asemenea, aceasta invocă lipsa împuternicirilor persoanei care a semnat cererea de chemare în judecată, întrucât cererea este semnată de Valeriu Croitoru, fără ca la dosar să existe procură sau act confirmativ, deși în ședință a participat un alt reprezentant al SA „Moldovagaz”.

În susținerea poziției sale, apelanta indică în mod expres plățile efectuate lunar, arătând că datoria pretinsă a fost achitată integral, prezentând următoarele calcule și sume:

- 12.993,32lei achitați conform facturii din 31.01.2024;
- 1.388,80 lei achitați conform facturii din 29.02.2024;
- 1.379,99 lei achitați conform facturii din 31.03.2024;
- 415,34 lei achitați conform facturii din 30.04.2024;
- 206,62 lei achitați conform facturii din 30.05.2024;
- 186,02 lei achitați conform facturii din 30.06.2024;
- 85,08 lei achitați conform facturii din 31.07.2024;
- 72,92 lei achitați conform facturii din 31.08.2024;
- 194 lei achitați pentru factura din 30.09.2024;
- 401,08 lei achitați conform facturii din 31.10.2024;
- 1.162 lei achitați conform facturii din 31.12.2024.

Prin aceste achitări, apelanta afirmă că nu există facturi neachitate, iar soldul pretins de intimată nu corespunde realității financiare

În final, apelanta invocă și excepția prescripției extinctive, arătând că pretențiile formulate vizează perioade începând cu anul 2021–2022, iar termenul general de prescripție este de 3 ani, conform art. 391 Cod civil. În lipsa unei notificări valide și a unei cereri depuse în termen, aceasta consideră acțiunea ca fiind tardivă.

Pe aceste temeiuri, apelanta solicită casarea hotărârii instanței de fond, respingerea cererii SA „Moldovagaz” ca fiind depusă cu încălcarea procedurii prealabile și peste termenul de prescripție, precum și restituirea taxei de stat și a taxei de timbru achitate pentru apel.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a expediat în adresa intimatei cererea de apel, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Astfel, la 16 septembrie 2025, reprezentantul intimatei SA „Moldovagaz”, Vartic Ghenadie a depus referință asupra cererii de apel declarate de Frunza Adela, solicitând respingerea apelului și menținerea hotărârii instanței de fond.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost pronunțat la 6 mai 2025, iar cererea de apel a fost depusă prin intermediul poștei electronice la 13 mai 2025 (f.d. 75-79), Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termenul prevăzut de lege.

Poziția părților în apel:

În ședința de judecată a instanței de apel, reprezentantul intimatei SA „Moldovagaz", Vartic Ghenadie a susținut argumentele invocate în referință. A solicitat repingerea cererii de apel, cu menținerea hotărîrii instanței de fond.

În ședința de judecată a instanței de apel, intimata Frunza Adela nu s-a prezentat, procedura de citare fiind respectată (prin cererea depusă la 3 decembrie 2025 a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa). Astfel, instanța de apel consideră posibilă examinarea cauzei în apel, în lipsa apelantei. Or, potrivit art. 379 alin. (2) din Codul de procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului.

Aprecierea instanţei de apel:

Audiind explicaţiile reprezentantului apelantului, studiind materialele dosarului şi înscrisurile administrate, analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră cererea de apel ca fiind neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, cu menţinerea hotărârii contestate a primei instanţe, din motivele ce succed.

În acord cu prevederile art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În temeiul art. 373 alin. (1), (2), (3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care

motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr. 2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84,98).

Instanța de apel reține că, la 23 februarie 2024, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată către Frunză Adela cu privire la încasarea datoriei pentru livrarea gazelor naturale și a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii depuse de SA ,, Moldovagaz” și a dispus încasarea de la Frunză Adela în beneficiul SA „Moldovagaz” suma de 2 820,51 lei cu titlu de datorie pentru consumul de gaze naturale, formată până în noiembrie 2024, la locul de consum din mun. Chișinău str. Vlad Țepeș *****, precum și cheltuielile de judecată pentru taxa de stat în sumă de 682,51 lei și 200 lei pentru taxa de timbru achitate de reclamant la înaintarea acțiunii inițiale, inclusiv a cererii de concretizare a pretențiilor, iar în total suma de 3703,02 (trei mii șapte sute trei,02) lei.

Conform art. 9 alin. (1), (2) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice.

În corespundere cu prevederile art.10 alin. (1), (2) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba

contrară. neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin, nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

În temeiul dispozițiilor art.11 alin. (1), (2) Cod civil, buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. este contrar bunei-credințe, ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Conform art.774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Articolul 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În virtutea prevederilor art. 858 alin. (1), (2) Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 51 alin. (1) Legii nr.75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, prestarea și neachitarea serviciilor comunale și necomunale pentru proprietari sau locatari se efectuează în baza contractelor încheiate direct între prestatorii de servicii și proprietari sau locatari.

Potrivit pct. 64 alin. (6) din Regulamentul privind furnizarea gazelor naturale, aprobat de Hotărârea ANRE nr. 113 din 19 aprilie 2019, furnizorul are obligația de a prezenta lunar consumatorului final factura, emisă în baza indicațiilor echipamentului de măsurare pentru plata gazelor naturale consumate.

Conform art. 81 lit. b) din Legea cu privire la gaze naturale nr. 108 din 27 mai 2016 și pct. 66 alin. (2) din Regulamentul privind furnizarea gazelor naturale, consumatorul final are obligația să achite integral plata pentru gazele naturale furnizate și penalități calculate, conform condițiilor contractuale.

În accepțiunea art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402-XV din 24 octombrie 2002, persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sânt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și consumator.

Din materialele cauzei rezultă că conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, bunul imobil nr. cadastral *****, ap. 2 din str. Vlad Țepeș *****, aparține cu drept de proprietate apelantei/pârâte Frunză Adela, cu 1.0 cotă-parte, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 1-185 din 19 august 2020, drept supus înregistrării de stat la 20 august 2020 (f.d. 7).

Potrivit contractului de furnizare a gazelor naturale consumatorului casnic nr. 3700177 din 28 ianuarie 2021, încheiat între SA „Moldovagaz”, în calitate de furnizor, și Frunză Adela, în calitate de consumator, părțile s-au obligat ca furnizorul să furnizeze gaze naturale la locul de consum din mun. Chișinău str. Vlad Țepeș **********, iar consumatorul casnic s-a obligat să efectueze plata pentru volumul de gaze naturale consumate, cu utilizarea aparatelor specificate în contract (f.d. 9-10).

Potrivit contractului, consumatorul casnic are obligația să achite integral consumul de gaze naturale în termenul indicat în factură.

Raportul juridic obligațional între părți rezultă din faptul prestării și, respectiv, recepționării de către Frunză Adela a gazelor naturale la locul de consum amplasat în mun. Chișinău str. Vlad Țepeș **********.

Faptul realizării acestui raport obligațional între părți se confirmă și prin extrasul din contul personal deschis în privința bunului imobil - nr. 7589504433 din 01 februarie 2021 (f.d. 26-27, 43-44) și a facturilor de plată care au fost emise lunar și remise spre plată (f.d. 6, 45).

De asemenea, din materialele cauzei se reține că, consumatorul Frunză Adela nu și-a îndeplinit obligațiunile de achitare a plăților pentru gazele naturale furnizate la locul de consum menționat supra, în termenul stabilit, neachitând plata respectivă integral în perioada ianuarie 2022- noiembrie 2024, acumulând o datorie în mărime de 15 813,83 de lei, conform ultimei facturi de plată pentru gazele naturale emisă la data de 31 octombrie 2024 (f.d. 45).

La 14 noiembrie 2023, SA „Moldovagaz” a expediat în adresa pârâtului pretenția nr. 05/2-3622 de încasare a datoriei, însă ultima a ignorat solicitările legale ale intimatei/reclamante.

Totodată, s-a reținut că, la data de 5 mai 2025 pârâta Frunză Adela a anexat confirmarea achitării sumei de 12 993,32 lei, cu titlu de datorie pentru furnizarea gazelor naturale față de SA „Moldovagaz” (f.d. 60-64).

Potrivit procesului-verbal al ședinței din 6 mai 2025 a instanței de fond, reprezentantul SA „Moldovagaz”, Vartic Ghenadie a solicitat încasarea datoriei restante pentru consumul de gaze naturale în sumă de 2 820,51 lei, formată până în noiembrie 2024 și a cheltuielilor de judecată pentru taxa de stat în sumă de 682,51 lei (569,69 lei +112,82 lei) și taxa de timbru în sumă de 200 lei.

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe prin prisma pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră concluzia instanței de fond una corectă.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel constată că soluția a fost

dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În acest sens, Colegiul reliefează că apelanta Frunza Adela, în calitate de locatar al apartamentului sus-indicat avea obligația legală de a achita serviciile comunale, inclusiv cele ce vizează gazele naturale, în cuantumul stabilit de cadrul normativ pertinent.

Potrivit materialelor cauzei instanța de apel atestă, că apelanta Frunza Adela, în calitate de locatar al apartamentului ***** din str. Vlad Țepeș *****, mun. Chișinău, a format datoria la plata pentru livrarea gazelor naturale în mărime de 2820,51 lei, formată până în noiembrie 2024, restantă după achitărea sumei de 12 993,32 lei, cu titlu de datorie pentru furnizarea gazelor naturale față de SA „Moldovagaz” (15.813,83 lei-12.993,32 lei = 2.820,51 lei).

La acest aspect, Completul judiciar reține că achitarea parțială a datoriei principale în sumă de 12 993,32 lei nu înlătură obligația apelantei de a achita diferența restantă acumulată ulterior, respectiv suma de 2 820,51 lei, care a rezultat din consumul de gaze naturale în perioada ulterioară și până la luna noiembrie 2024. Or, din materialele dosarului rezultă că furnizarea gazelor naturale a continuat, iar facturile au fost emise lunar în baza indicațiilor echipamentului de măsurare, fără ca acestea să fie contestate de apelantă în modul și termenul prevăzut de legislația în vigoare.

Colegiul judiciar constată că simpla invocare a efectuării unor plăți nu poate constitui temei pentru exonerarea de răspundere, atât timp cât din probele administrate rezultă existența unei datorii restante confirmate prin facturi de plată, extrasul contului personal și calculul soldului final. Instanța de apel reține că apelanta nu a prezentat probe care să demonstreze inexistența datoriei de 2 820,51 lei ori erori în calculul acesteia, limitându-se la afirmații generale privind lipsa notificării și pretinsa încălcare a procedurii prealabile.

În ceea ce privește argumentul apelantei referitor la nerespectarea procedurii extrajudiciare, Colegiul judiciar apreciază că expedierea pretenției nr. 05/2-3622 din 14 noiembrie 2023 este confirmată prin materialele dosarului, iar faptul nerecepționării acesteia de către apelantă nu poate fi imputat intimatei, în condițiile în care aceasta a întreprins acțiuni rezonabile pentru notificarea debitorului. Mai mult, instanța reține că legislația nu condiționează dreptul creditorului de a se adresa în judecată de recepționarea efectivă a pretenției, ci de expedierea acesteia.

Referitor la susținerile privind lipsa identității dintre suma indicată în pretenția extrajudiciară și cea solicitată ulterior în instanță, Colegiul judiciar constată că majorarea datoriei a fost determinată de continuarea consumului de gaze naturale, iar diferența de sumă nu reprezintă o modificare arbitrară a pretențiilor, ci rezultatul firesc al acumulării unor noi obligații pecuniare în timp. În acest sens, instanța de apel apreciază că cererile de concretizare a pretențiilor

depuse de reclamant se încadrează în limitele admise de Codul de procedură civilă și nu aduc atingere dreptului la apărare al apelantei.

Cu privire la invocarea excepției prescripției extinctive, Colegiul judiciar constată că aceasta nu poate fi reținută, întrucât datoria stabilită prin hotărârea instanței de fond vizează suma restantă de 2 820,51 lei, formată până în noiembrie 2024, iar acțiunea a fost introdusă în termenul general de prescripție de 3 ani prevăzut de art. 391 Cod civil. Totodată, obligația de plată pentru serviciile comunale are caracter succesiv, iar termenul de prescripție curge separat pentru fiecare prestație lunară.

Totodată, cu referire la argumentul apelantei precum că potrivit ultimei facturi, pentru perioada de calcul octombrie 2025, în urma recalculărilor efectuate la contul consumatorului, datorii nu sunt, Completul judiciar menționează că lipsa soldului debitor la o anumită dată nu echivalează cu inexistența obligațiilor pecuniare născute anterior, iar datoria de 2 820,51 lei stabilită de instanța de fond vizează perioada până în noiembrie 2024, fiind una certă, lichidă și exigibilă la momentul examinării cauzei. Prin urmare, indicarea unui sold nul în factura ulterioară nu are aptitudinea juridică de a infirma temeinicia pretențiilor reclamantului admise prin hotărârea contestată.

În lumina celor expuse, Colegiul judiciar conchide că instanța de fond a apreciat corect probele administrate, a stabilit just circumstanțele de fapt și a aplicat corect normele de drept material incidente raportului juridic dedus judecății, iar argumentele invocate în cererea de apel nu sunt de natură să răstoarne legalitatea și temeinicia hotărârii contestate.

Completul judiciar reiterează că SA „Moldovagaz” a prestat servicii de livrare a gazelor naturale apelantei Frunza Adela, care a beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și are obligația de a achita în termen contravaloarea acestor servicii conform facturilor primite.

În acest sens, nu pot fi reținute argumentele apelantei Frunza Adela referitor la netemeinicia încasării datoriei pentru livrarea gazelor naturae, în situația în care avea obligația de plată a acesteia conform facturilor primite.

Potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Subsecvent, Colegiul civil menține hotărârea instanței de fond și cu referire la cheltuielile de judecată, or, admiterea pretențiilor acesteia, denotă necesitatea admiterii și a cererii reclamantei de compensare a cheltuielilor de judecată, și anume a taxei de stat în sumă de 682,51 lei (569,69 +112,82) lei și a taxei de timbru în mărime de 200 lei.

Suplimentar, în susținerea concluziei primei instanțe și, respectiv, menținerea actului judecătoresc atacat cu apel, Colegiul civil menționează că potrivit

prevederilor art. 372 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță.

De asemenea, este necesar de a concretiza, că instanța de apel în esența sa este o continuare a instanței de fond, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului urmează să fie prezentate în instanța de apel, însă la caz, nu au fost prezentate probe de natură să răstoarne concluzia instanței.

Totodată, în urma circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în urma examinării cauzei, instanța de apel menționează că prima instanță a examinat pricina, în coroborare cu prevederile legislației în vigoare, desfășurând examinarea litigiului pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, organizând procesul astfel încât părțile au avut posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, respectiv acordând posibilitate participanților la proces de a-și expune poziția, totodată păstrându-și imparțialitatea și obiectivitatea, creând condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Distinct de cele indicate, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții vs France nr. 26561/1995, unde Comisia a menționat că ”... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes...”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în cererea de apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, care ar duce la anularea actului judecătoresc atacat cu apel.

Astfel, dat fiind că argumentele apelantei sunt nefondate și combătute integral prin concluziile relatate supra, în speță lipsind temeiuri legale pentru casarea hotărârii contestate, Completul judiciar conchide că apelul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru-

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de Frunză Adela.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 6 mai 2025.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Arhip Valeriu

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Ghedrovici Nicolae